

Kifejezések, értékadás

Kifejezések:

A kifejezések egy műveleti jelből állnak (pl. +, -, *, /, // és **) és legalább egy operandusból. Az operandusok lehetnek pl. számok vagy sztringek (szövegek, karakterláncok).

A kifejezések három féle értéket "adhatnak vissza": számot, betűt/szöveget vagy logikai értéket.

A kifejezések hajtják végre a program feladatát. A kifejezéseket többek között változók kiszámítására, értékük beállítására és a program futásának ellenőrzésére használjuk. A kifejezéseknek kétféle feladata van: végrehajtani a számításokat, amelyeket a kifejezés alkotóelemei határoznak meg, és visszaadni a számítás végeredményét.

A kifejezés változók, operátorok és metódushívások olyan sorozata, amely egy értéket ad vissza.

A kifejezés által visszaadott érték adattípusa függ a kifejezésben használt alkotóelemektől.

Értékadás:

Az értékadás műveletének jele: "="

Ez a műveleti jel:

- Definiálva van minden beépített számtípus között. Az egyenlőség két operandusa (a baloldali és a jobboldali) nem kell, hogy ugyanaz a típus legyen.
- Definiálva van ugyanazon a felhasználó által definiált típus két objektuma között. (Tehát definiálhat a felhasználó adattípusokat és azok között is érvényes ez a művelet.)
- Kifejezetten felülbírálnak, így ezek az értékadások jelentőségteljesek lehetnek a fent említett helyzetek kivételével is.

Az értékadó utasítás formailag 'azonosító = kifejezés' alakú. Ennek segítségével állíthatjuk be, hogy az 'azonosító' milyen értéket képviseljen a programunkban ezen időpillanattól kezdve.

Az azonosító általában valamilyen változó neve, de ezen értékadó utasítással állíthatjuk be a konstansok értékét is.

Az érték típusú változókhoz tartozó memória területen az adott változók értékei tárolódnak. Két ilyen változó közötti értékadás során a bájtok másolódnak át egyik területről a másikra. Az átmásolás után a két változó a továbbiakban nem áll kapcsolatban egymással.